

«Ja estic acostumada a la cultura i tradicions d'aquí. Manresa és casa meva»

?Renata Marciniak (Polònia)

Renata Marciniak davant de la FUB. | Arxiu particular

El meu nom es Renata Marciniak i vaig néixer l'any 1967 a Pacyna, un petit poble de Polònia que va començar a tenir repercussió perquè un antic primer ministre polonès també hi va néixer. Quan vaig marxar-ne, el meu marit i els meus dos fills ja feia temps que s'havien establert a Manresa. Primer va venir el meu home perquè va rebre una oferta de feina a la mina de Sallent i, com que els meus fills volien aprendre un altre idioma, al cap d'un any i mig va venir la meua filla i, uns tres o quatre anys més tard el meu fill. Finalment, al cap de sis anys vaig arribar jo a la ciutat. No podia fer-ho abans per motius de feina i perquè havia d'acabar els meus estudis de doctorat en Ciències Econòmiques i Gestió d'Empresa que estava fent a la Universitat d'Economia de Cracòvia. Tots els anys que vaig estar separada del meu marit i els meus fills ens vam plantejar que si m'havia de quedar més temps a Polònia ells tornarien, però finalment vaig poder venir.

Quan vaig arribar a Manresa tenia 44 anys i, per a una persona d'aquesta edat, és difícil començar una nova vida i aprendre un idioma. En aquell temps a la ciutat no feien cursos per aprendre castellà i, al principi, vaig estar durant dos mesos anant a Barcelona a classes, però ho vaig deixar perquè requeria moltes hores de desplaçament. Com que aquí feia aquagym, una de les companyes notava que no entenia certs aspectes i em va oferir fer-me classes de castellà i català. Un dels aspectes que em va costar entendre era que la gent digués que qualsevol cosa la farien «demà», ja que a Polònia ho fem el mateix dia; en canvi, la paraula «caixa» no em va costar gens pronunciar-la perquè té una fonètica semblant al polonès. Per aprendre qualsevol llengua és molt important llegir llibres i escoltar la televisió en aquell idioma i, per aquest motiu, ho feia unes 10 o 12 hores cada dia des de casa meua. El català també el vaig millorar gràcies als tres anys que vaig estar al Centre de Normalització Lingüística Montserrat, tot i que ho vaig deixar per poder fer

uns nous estudis de doctorat, en aquest cas en Ciències de l'Educació a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Soc professora acreditada per l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació (ANECA) i per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU), uns certificats que permeten accedir a l'ensenyament del món universitari com a docent amb més facilitats. Fa sis anys que treballo com a professora a la Fundació Universitària del Bages (FUB) i a la EUNCET Business School, on faig classe d'Economia Internacional, Gestió d'Empresa i Gestió de Projectes. A part, fa més de vint anys que em dedico a la formació en e-learning i faig cursos i seminaris en moltes universitats d'Amèrica Llatina. També he escrit diversos llibres i articles i soc revisora de revistes. Actualment dirigeixo un projecte de la FUB en què la universitat va ser seleccionada pel Ministeri de Salut i Assistència Sanitària de Guatemala per formar tècnics i professionals a través de dos cursos. De Manresa m'agrada molt l'amabilitat de les persones, passejar pel Centre Històric, la zona de l'estació de la Renfe, el passeig del Riu i la torre de Santa Caterina, la història de la ciutat i, sobretot, la FUB. Al principi em vaig plantejar juntament amb el meu marit i fills tornar a Polònia per la resta de la família i els amics, però ara tenim molt clar que ens volem quedar a viure aquí perquè ja estem acostumats a la cultura i tradicions de Catalunya i perquè Manresa és casa nostra, tot i que com a mínim, un cop a l'any anem de visita a Polònia i jo, per la meva feina, unes tres o quatre vegades.